

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม
สำหรับกลั่วไน์ของเกษตรกรผู้ผลิตกลั่วไน์ในจังหวัดสมุทรสาครครั้งนี้ เป็นผลการวิเคราะห์
ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลั่วไน์ไม้ตาม
ระบบ GAP ของเกษตรกร

ตอนที่ 3 การใช้สารเคมีตามหลัก GAP ของเกษตรกรผู้ผลิตกลั่วไน์ในจังหวัด
สมุทรสาคร

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง
ตามระบบ GAP ของเกษตรกร

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร ประกอบด้วย อายุ ระยะเวลาประกอบ
อาชีพปลูกกลั่วไน์ แรงงานในการผลิตกลั่วไน์ พื้นที่การผลิตกลั่วไน์ พื้นที่ปลูกกลั่วไน์ และแหล่ง
ข่าวสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.1 และ ตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

n = 210

สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ (ปี)		
< 41	42	20.0
41 – 50	106	50.5
> 50	62	29.5
ต่ำสุด = 25.0 สูงสุด = 75.0		
$\bar{X} = 46.44$ S.D = 8.12		
2. ระยะเวลาประกอบอาชีพปลูกกล้ามัย (ปี)		
< 11	59	28.1
11 – 20	79	37.6
> 20	72	34.3
ต่ำสุด = 2.0 สูงสุด = 27.0		
$\bar{X} = 15.66$ S.D = 8.011		
3. แรงงานในการผลิตกล้ามัย (ราย)		
1	10	4.8
2	41	19.5
3	57	27.1
4	72	34.3
> 4	30	14.3
ต่ำสุด = 1.0 สูงสุด = 8.0		
$\bar{X} = 3.35$ S.D = 1.132		
4. พื้นที่การผลิตกล้ามัย (ไร่)		
< 6	71	33.8
6 - 10	69	32.9
11 - 15	49	23.3
> 15	21	10.0
ต่ำสุด = 0.75 สูงสุด = 23.0		
$\bar{X} = 8.79$ S.D = 5.112		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 210

สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
5. พันธุ์กลั่วไน้ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
พันธุ์ชาลีชัน	10	4.8
พันธุ์ขาวสนาน	12	5.7
พันธุ์ตระภูตหวาน	112	53.3
พันธุ์ขาว 4 เอ็น	20	9.5
พันธุ์โจಡง	20	9.5
พันธุ์เจมส์	19	9.0
พันธุ์บือคควร่า	28	13.3

จากตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกรประกอบด้วย อายุ ระยะเวลาประกอบอาชีพปลูกกลั่วไน้ แรงงานในการผลิตกลั่วไน้ พื้นที่การผลิตกลั่วไน้ และ พันธุ์กลั่วไน้ ปรากฏผล ดังนี้

อายุ พบร่วมกับเกษตรกรครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.5) มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี รองลงมา ร้อยละ 29.5 มีอายุมากกว่า 50 ปี และเกษตรกรหนึ่งในห้า (ร้อยละ 20.0) มีอายุน้อยกว่า 41 ปี โดย เกษตรกรมีอายุต่ำสุด 25 ปี สูงสุด 75 ปี และมีอายุเฉลี่ย 46.44 ปี

ระยะเวลาประกอบอาชีพปลูกกลั่วไน้ พบร่วมกับเกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 37.6) มีระยะเวลาประกอบอาชีพปลูกกลั่วไน้ระหว่าง 11 – 20 ปี รองลงมา ร้อยละ 34.3 มี ระยะเวลาประกอบอาชีพปลูกกลั่วไน้มากกว่า 20 ปี และเกษตรกรหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 28.1) มีระยะเวลาการประกอบอาชีพปลูกกลั่วไน้น้อยกว่า 11 ปี โดยเกษตรกรมีระยะเวลาการปลูก กลั่วไน้ต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 27 ปี และเฉลี่ย 15.66 ปี

แรงงานในการผลิตกลั่วไน้ พบร่วมกับเกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 34.3) มีแรงงานในการผลิตกลั่วไน้ 4 คน รองลงมา ร้อยละ 27.1 มีแรงงานในการผลิตกลั่วไน้ 3 คน เกษตรกรประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.5 และ 14.3) มีแรงงานในการผลิตกลั่วไน้ 2 คน และ มากกว่า 4 คน ตามลำดับ เกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 4.8) มีแรงงานในการผลิตกลั่วไน้ 1 คน โดยเกษตรกรมีแรงงานในการผลิตกลั่วไน้ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 8 คน เฉลี่ย 3.35 คน

พื้นที่ปูกรกถัวยไม้ พบร้า เกษตรกรหนึ่งในสาม (ร้อยละ 33.8) มีพื้นที่ปูกรกถัวยไม้ น้อยกว่า 6 ไร่ รองลงมาเรือยละ 32.9 มีพื้นที่ปูกรกถัวยไม้ระหว่าง 6 – 10 ไร่ เกษตรกรหนึ่งในห้า (ร้อยละ 23.3) มีพื้นที่ปูกรกถัวยไม้ระหว่าง 11 – 15 ไร่ และเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 10.0) มีพื้นที่ปูกรกถัวยไม้มากกว่า 15 ไร่ โดยเกษตรกรมีพื้นที่ปูกรกถัวยไม้ต่ำสุด 0.75 ไร่สูงสุด 23 ไร่ และเฉลี่ย 8.79 ไร่

พันธุ์กถัวยไม้ พบร้า เกษตรกรมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 53.3) ปลูกกถัวยไม้ตระกูลหวาน รองลงมาเรือยละ 33.3 ปลูกพันธุ์หวานๆ ขาว และเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 5.7 และ 4.8) ปลูก กถัวยไม้พันธุ์ ขาวหวาน และชาลิชั้น ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตกถัวยไม้ปลอดภัยจากโรคแมลงของเกษตรกร

n = 210

แหล่งข่าวสาร	ผู้ที่ได้รับข่าวสาร		ระดับการได้รับข่าวสาร		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
สื่อบุคคล					
1. เจ้าหน้าที่ของรัฐ	209	99.5	1.81	0.46	ค่อนข้างน้อย
2. พนักงานส่งเสริมเอกชน	209	99.5	1.25	0.50	น้อย
3. ผู้นำในหมู่บ้าน	205	97.6	1.40	0.54	น้อย
4. เพื่อนบ้าน	210	100.0	1.87	0.56	ค่อนข้างน้อย
สื่อมวลชน					
5. วิทยุกระจายเสียง	210	100.0	1.28	0.51	น้อย
6. วิทยุโทรทัศน์	210	100.0	1.28	0.48	น้อย
7. หนังสือพิมพ์	210	100.0	1.27	0.45	น้อย

จากตารางที่ 4.2 แหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตกถัวยไม้ปลอดภัยจากโรคแมลงของเกษตรกร พบร้า โดยภาพรวม เกษตรกรได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตกถัวยไม้ปลอดภัยจากโรค แมลงจากสื่อทุกประเภท แต่ได้รับในระดับค่อนข้างน้อยและน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียด pragmatics นี้

สื่อนุคคล แหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตกล้ายไม้ปولادกับจากโรคแมลงของเกษตรกรทั้งหมด (ร้อยละ 100.0) คือ เพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตามข่าวสารจากแหล่งดังกล่าว เกษตรกรได้รับในระดับค่อนข้างน้อยเท่านั้น และเกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.5 99.5 และ 97.6) ได้รับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานส่งเสริมเกษตรและผู้นำในหมู่บ้าน ตามลำดับ โดยเกษตรกรได้รับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับค่อนข้างน้อย และ สองสื่อหลัง เกษตรกรได้รับข่าวสารในระดับน้อยเท่านั้น

สื่อมวลชน แหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตกล้ายไม้ปولادกับจากโรคแมลงของเกษตรกรทั้งหมด (ร้อยละ 100.0) ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตามข่าวสารจากแหล่งดังกล่าว เกษตรกรได้รับในระดับน้อยเท่านั้น

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้ายไม้ของเกษตรกร

การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้ายไม้ของเกษตรกร โดยให้เกษตรกรตอบคำถาม จำนวน 40 ข้อ แล้วนำมาตรวจสอบ ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.3 และผู้วิจัยได้ให้คะแนน เกษตรกรที่ตอบถูกต้องตามหลักวิชาการข้อละ 1 คะแนน และน้ำหนักคะแนนมาจัดระดับความรู้ของเกษตรกร ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้ายไม้ ของเกษตรกร

n = 210

ความรู้	จำนวนผู้ที่ตอบ ถูกต้องตามหลัก วิชาการ (คน)	จำนวนผู้ที่ตอบ ถูกต้องตามหลัก วิชาการ (คน)	ร้อยละ	เฉลี่ย
1. การปฏิบัติก่อนการใช้สารป้องกันกำจัดโรคและแมลง				
ศัตรูกล้ายไม้ (สารฯ)				
1.1 การอ่านฉลากให้เข้าใจก่อนใช้สารฯ	206	98.1		✓
1.2 การสำรวจปริมาณแมลงก่อนใช้สารฯ	182	86.7		✓
1.3 การผสมสารฯ ตามอัตราส่วนที่马拉松ระบุไว้	202	96.2		✓
การใช้ทรากหรือเกลบกลบทับสารฯ ที่หากเป็นตามพื้น	182	86.7		✓

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 210

ความรู้	จำนวนผู้ที่ตอบ ถูกต้องตามหลัก วิชาการ (คน)	ร้อยละ	เฉลย
2. โรคเน่าค้ำ			
2.1 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารเมทัลไดไฮด์ 80% WP 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	153	72.9	✗
2.2 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารเมทาแกลเซซิด 25%WPปرمีาน 40กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	206	98.1	✓
2.3 การป้องกันกำจัดโดยใช้ฟอสฟอรัส แอเซด 25 % WP	93	44.3	✓
3. โรคดอกสนิม			
3.1 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารไกลไฟเซต 48% อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร	157	74.8	✗
3.2 การป้องกันกำจัดโดยสารแม่นโคเซน 80% WP และสารเมทาแกลเซซิด25%WP	4	1.9	✗
3.3 การป้องกันกำจัดโดยใช้น้ำผึ้งสมคูลอร์rin อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 400 ลิตร	175	83.3	✗
4. โรคเกรสรดำเนินกตัวยไม้			
4.1 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารอะเบนดาโซล 40%WP โพรคลอราท50%WP และสารอะ ซอกซิสโตรปิน25% WP	150	71.4	✓
4.2 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารโพรคลอราท 50% WP 20 กรัม ต่อน้ำ100 ลิตร	134	63.8	✗
4.3 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารอะเบนดาโซล 40% 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร	197	93.8	✓
5. โรคใบปืนเหลืองในกตัวยไม้			
5.1 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารคาร์เบนดาซิม และ สารอาเมิทริน	114	54.3	✗

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 210

ความรู้	จำนวนผู้ที่ตอบ ถูกต้องตามหลัก วิชาการ (คน)	ร้อยละ	เฉลย
5.2 การป้องกันกำจัดโดยสารควรเป็นค่าซึม 50%WP และสารโปรดีฟีแนบ 70%WP	188	89.5	✓
5.3 การป้องกันกำจัดโดยใช้สารแคปแทน 50%WP 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร	69	32.9	✓
6. โรคใบเข็กลาก			
6.1 สาเหตุเกิดจากเชื้อไวรัส	159	75.7	✗
6.2 การป้องกันกำจัดโดยการฉีดพ่นด้วยสาร คลอไพรีฟอส40%	155	73.8	✗
7. โรคใบจุดกลัวยไม้			
7.1 การป้องกันกำจัดโดยสารควรเป็นค่าซึม 50%WPและสารคลอโรทาโนนิก75%WP	167	79.5	✓
8. โรคเน่าในกลัวยไม้			
8.1 สาเหตุเกิดจากการขาดธาตุอาหารหลัก N- P-K	158	75.2	✗
8.2 การป้องกันกำจัดโดยสารไคเมโรเอท40%	155	73.8	✗
8.3 การป้องกันกำจัดโดยสารสเตอร์ปโตรมัยซิน และออกซีเตตราไซคลินโปรเคน	205	97.6	✓
9. เพลี้ยไฟ			
9.1 การป้องกันกำจัดได้โดยสารอิมิคากลูฟริก และไซเปอร์เมทริน	208	99.0	✓
9.2 การเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญที่ทำความ เสียหายร้ายแรงต่อกลัวยไม้ส่างออก	208	99.0	✓
9.3 การป้องกันกำจัดได้โดยสารอะนาเมคทริน 1.8%EC 10-20 มิลลิลิตรต่อน้ำ20	185	88.1	✓

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 210

ความรู้	จำนวนผู้ที่ตอบ ถูกต้องตามหลัก วิชาการ (คน)	ร้อยละ	ผล
10. เมล็ดบัวกล้วยไม้			
10.1 การป้องกันกำจัด ได้โดยสารคาเปนดาซิน 50%SL 5 CC. ต่อน้ำ 20	152	72.4	✗
10.2 การป้องกันกำจัด ได้โดยสาร ไซเมอร์เมท ริน 10%EC และสารอิมิคากลอกพิก 10%SL	1	0.5	✗
10.3 การป้องกันกำจัด ได้โดยสารคาร์โบซัล แฟ่น 20%EC 50 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร	197	93.8	✓
11. หนอนกระดี้๊ก			
11.1 การป้องกันกำจัด โดยสารคลอร์ฟลูอาเซอรอน	120	57.1	✓
11.2 การป้องกันกำจัด โดยสารคลอไพรีฟอล 40%SL ผสมสารเมโซมิล 40%SL	204	97.1	✓
12. หนอนกระดี้๊หอม			
12.1 การป้องกันกำจัด โดยสารโดยเชื้อไวรัส NPV เชือแบคทีเรีย BT และเชื้อชีวินทรีย์ เซนทารี	170	81.0	✓
12.1 การป้องกันกำจัด โดยสารบูโนไชร์	110	52.4	✓
13. ตัวทำตัวเปลี่ยน			
13.1 การไม่ตาย เพราะใช้สารเคมีติดต่อกันเป็น เวลานาน	154	73.3	✗
14. การปฏิบัติหลังการใช้สารเคมีป้องกันกำจัด			
โรคและเมล็ดศัตรุกล้วยไม้			
14.1 การอ่านน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที	203	96.7	✓
14.2 การถางเครื่องมือฉีดพ่นสารหลังการอ่านน้ำ	172	81.9	✓
14.3 การติดป้ายวันที่ฉีดพ่นสารฯ ในแปลงปลูก	204	97.1	✗

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 210

ความรู้	จำนวนผู้ที่ตอบ ถูกต้องตามหลัก วิชาการ (คน)	ร้อยละ	เฉลย
14.4 การใช้ยาหยอดตาหยอดทันทีหากสารเคมีเข้าตา	155	73.8	x
14.5 การนำภาชนะบรรจุสารเคมีฯ ที่ใช้หมดแล้วไปใช้ต่อ	190	90.5	x

จากตารางที่ 4.3 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลัวยไม่ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

การปฏิบัติก่อนการใช้สารป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลัวยไม้ พนว่า เกษตรกร เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.1 และ 96.2) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องการอ่านฉลากให้เข้าใจก่อนการใช้สารป้องกันกำจัด โรคแมลงศัตรูกลัวยไม้ และการทดสอบสารเคมีป้องกันกำจัด โรคและแมลงศัตรูกลัวยไม้ตามอัตราส่วนที่ฉลากระบุไว้ ตามลำดับ และเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.7) มีความรู้ ในเรื่องการสำรวจปริมาณแมลงก่อนนัดพ่นสารป้องกันกำจัด โรคและแมลงศัตรูกลัวยไม้และการใช้ทรายหรือแกบนกลบหับสารเคมีป้องกันกำจัด โรคและแมลงศัตรูกลัวยไม้หากเป็นตามพื้น เท่ากัน

โรคเน่า พนว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.1) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การป้องกันกำจัด โรคเน่าโดยใช้สารเมทานออกซิล 25% WP ปริมาณ 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร และเกษตรกร ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.9) มีความรู้ว่า สารเมทัลไดไฮด์ 80% WP 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ไม่สามารถใช้ในการป้องกันกำจัด โรคเน่าค่า และเกษตรกรเกือบครึ่ง (ร้อยละ 44.3) ทราบว่า สารที่ใช้ป้องกัน กำจัด โรคยอดเน่า ได้แก่ พอสฟอรัส อะซิค 25 % WP

โรคดอกสนิม พนว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.3 และ 74.8) มีความรู้ที่ถูกต้องใน เรื่อง การป้องกันกำจัด โรคดอกสนิมในกลัวยไม้ โดยการใช้น้ำผสมคลอริน อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 400 ลิตร หรือโดยการใช้สารไกลไฟเซต 48% อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และเกษตรกรเพียง เดือนน้อย (ร้อยละ 1.9) มีความรู้ที่ถูกต้องว่า สารแมนโภเซน 80% WP และสารเมทานออกซิล 25% WP ไม่สามารถใช้ป้องกันกำจัด โรคดอกสนิมได้

โรคเกรสรดำในกลัวยไม้ พนว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 93.8) มีความรู้ที่ถูกต้อง ในเรื่อง การใช้สารอะเบนดาโซล 40% 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตรป้องกันกำจัด โรคเกรสรดำในกลัวยไม้

และเกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.4) ทราบว่า สารอะเบนดาโซล 40% WP โปรดอร่าท 50% WP และสารอะซอ กซิส ไตรปิน 25% WP สามารถใช้ป้องกันกำจัดโรคเกษตรคำในกล้วยไม้ และ เกย์ตระกรประมวลสองในสาม (ร้อยละ 63.8) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การใช้สาร โปรดอร่าท 50% WP 20 กรัม ต่อน้ำ 100 ลิตร ป้องกันกำจัดโรคเกษตรคำในกล้วยไม้

โรคใบปืนเหลืองในกล้วยไม้ พบร่วมกับ เกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 89.5) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารการเบนดาเซม 50% WP และสาร โปรฟิแนบ 70% WP สามารถใช้ป้องกันโรคใบปืนเหลืองในกล้วยไม้ได้ เกย์ตระกรมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 54.3) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารการเบนดาเซม และสารอาเมทริน เป็นสารที่ใช้ป้องกันกำจัดโรคใบปืนเหลืองในกล้วยไม้ และเกย์ตระกรเกือบหนึ่งในสาม (ร้อยละ 32.9) ทราบว่า การป้องกันกำจัดโรคใบปืนเหลืองในกล้วยไม้ สามารถใช้สารแคปแทน 50% WP 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ได้

โรคใบเข็กลา ก พบร่วมกับ เกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.7 และ 73.8) ทราบว่า โรคเข็กลา ก ไม่ได้มีสาเหตุมาจากการเชื้อไวรัส และ ไม่สามารถป้องกันได้ด้วยการฉีดพ่นด้วยสารคลอไพรีฟอส 40%

โรคใบจุดกล้วยไม้ พบร่วมกับ เกย์ตระกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.6) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สเตรปโตมัยозิน และออกซิเตตระไซคลิน โปรดเคน เป็นสารป้องกันกำจัดโรคเน่าในกล้วยไม้ และเกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.2 และ 73.8) มีความรู้ที่ถูกต้องว่า โรคเน่าในกล้วยไม้ไม่ได้เกิดจากการขาดธาตุอาหารหลัก N-P-K และสาร ไคเมโซโซอท 40% ไม่สามารถใช้ป้องกันกำจัดโรคเน่า ในกล้วยไม้ได้ ตามคำดับ

เพลี้ยไฟ พบร่วมกับ เกย์ตระกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.0) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง เพลี้ยไฟสามารถป้องกันกำจัดได้ด้วยสารอินิเดกคลอพริก และ ไซเปอร์เมทริน และ เพลี้ยไฟเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญที่ทำความเสียหายร้ายแรงต่อกล้วยไม้ส่งออก และเกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.1) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารอะบามาเมคทริน 1.8% EC 10-20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร สามารถป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในกล้วยไม้

แมลงบัวกล้วยไม้ พบร่วมกับ เกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.8) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารการโนบัลแฟน 20% EC 50 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร สามารถป้องกันกำจัดแมลงบัวกล้วยไม้ได้ผล เกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.4) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารคาเบนดาเซม 50% SL 5 CC. ต่อน้ำ 20 ลิตร ไม่สามารถป้องกันกำจัดแมลงบัวกล้วยไม้ได้ และมีเกย์ตระกรเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 0.5) มีความรู้ในเรื่อง สาร ไซเปอร์เมทริน 10% EC และสารอินิเดกคลอพิก 10% SL ไม่สามารถป้องกันได้ ชวน หรือบัวกล้วยไม้ได้

หนอนกระทุ้งพัก พบร่วมกับ เกย์ตระกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.1) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารคลอไพรีฟอส 40% SL ผสมสารเมโซมิก 40% SL สามารถใช้ป้องกันกำจัดหนอนกระทุ้งพักได้ และ

เกณฑ์รวมมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 57.1) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง หนอนกระดูกสามารถป้องกัน จำกัดได้ด้วยสารคลอร์ฟลูอชาซرون

หนอนกระดูกหนอน พบว่า เกณฑ์รวมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.0) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง หนอนกระดูกหนอนสามารถจำกัดได้ด้วยเชื้อไวรัส NPV เชือแบบที่เรียก BT และเชื้อชิวนทรีเซนทรารี และเกณฑ์รวมมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52.4) มีความรู้ในเรื่อง สารเคมีที่สามารถใช้ป้องกันจำกัดหนอนกระดูกหนอนได้คือ สารบูฟโนไซด์

ตัวห้าตัวเปียน พบร้า เกณฑ์รวมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 73.3) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การใช้สารเคมีติดต่อกันเป็นเวลานาน มีส่วนทำให้ตัวห้าตัวเปียนที่มีประกายชนิด

การปฏิบัติหลังการใช้สารเคมีป้องกันจำกัดโรคและแมลงศัตรุกลับไป พบร้า เกณฑ์รวม เก็บทั้งหมด (ร้อยละ 97.1 96.7 และ 90.5) มีความรู้ที่ถูกต้องว่า ควรติดป้ายวันที่ฉีดพ่นสารเคมี ป้องกันจำกัดโรคและแมลงศัตรุกลับไปไม่ในแปลงปลูก และหลังจากฉีดสารเคมีป้องกันจำกัดโรค และแมลงศัตรุกลับไปไม่เสร็จผู้ฉีดควรอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที รวมทั้งภาชนะบรรจุสารเคมี ป้องกันจำกัดโรคและแมลงศัตรุกลับไปไม่มีเมื่อใช้หมดแล้ว ไม่ควรนำไปใช้อีก เกณฑ์รวมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.9 และ 73.8) มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง หลังฉีดพ่นสารป้องกันจำกัดโรคและแมลงศัตรุกลับไป ควรรีบอาบน้ำแล้วค่อยล้างเครื่องมือฉีดพ่นสาร และ มีความรู้ในเรื่อง หากสารเคมีป้องกันจำกัดโรคและแมลงศัตรุกลับไปไม่กระเด็นเข้าตา ควรใช้ยาหยดตาหยดทันที ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจะดับความรู้ของเกณฑ์โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคือ ถ้า เกณฑ์รวมตอบได้คะแนน 20 - 25 คะแนน หมายถึงมีความรู้น้อย 26 - 30 คะแนน หมายถึง มีความรู้ปานกลาง และมากกว่า 31 คะแนน หมายถึง มีความรู้มาก การวิเคราะห์ปะกฏผล ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ระดับความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง丹
ระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้ ของเกษตรกร

n = 210

ระดับความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย (20 – 25 คะแนน)	48	22.8
ปานกลาง (26 – 30 คะแนน)	18	8.6
มาก (31 – 35 คะแนน)	135	64.3
มากที่สุด (36 – 40 คะแนน)	9	4.3
ต่ำสุด = 20.0 สูงสุด = 36.0		
$\bar{X} = 30.76$ S.D = 4.304		

จากตารางที่ 4.4 พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.3) มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง丹ตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้ในระดับมาก รองลงมาเกินกว่าหนึ่งในห้า (ร้อยละ 22.8) มีความรู้อยู่ในระดับน้อย มีเกษตรกรเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 8.6) มีความรู้ในระดับปานกลาง และ (ร้อยละ 4.3) มีความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเกษตรกรมีคะแนนความรู้ต่ำสุด 20 คะแนน คะแนนสูงสุด 36 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 30.76 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ซึ่งหมายถึงโดยเฉลี่ย เกษตรกรมีความรู้ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การใช้สารเคมีตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้ของเกษตรกร

3.1 การใช้สารเคมีตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้ของเกษตรกรผู้ผลิตกลุ่มไม้ในจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย การใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคเน่าค้ำหรือโรคบอดเน่า หรือโรคเน่าไส์ค้ำ โรคคอกสนิมหรือจุดสนิม โรคเกรสรค้ำ โรคใบปืนเหลือง โรคใบเข็กลาก และโรคเน่า ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5 และการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงตามระบบ GAP ศัตรูกลุ่มไม้ซึ่งได้แก่ การป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟ แมลงบัว หนอนกระทู้ผักและ หนอนกระทู้ห่อน การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลในตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคตามระบบ GAP สำหรับกลั่วชี้ไม้ ของเกษตรกร

n = 210

ประเภทของสารเคมีที่ระบุตาม GAP	จำนวนผู้ใช้ (คน)	ร้อยละ
1. การป้องกันกำจัดโรคเน่าด่าหรือโรคยอดเน่าหรือโรค เน่าเข้าไส้		
1.1 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ	144	68.6
1.2 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตาม คำแนะนำ	144	68.6
1.3 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ	144	68.6
2. การป้องกันกำจัดโรคดอกสนิมหรือจุดสนิม		
2.1 ใช้น้ำประปาหรือน้ำพัฒนาสมคลอรีนรักษาไว้ไม้	17	8.1
2.2 นำพัฒนาสมคลอรีนอัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 400ลิตรรด กลั่วชี้ไม้	16	7.6
2.3 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้น ตามคำแนะนำ	54	25.7
2.4 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ	60	28.6
3. การป้องกันกำจัดโรคเกรสรดា		
3.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ	128	61.0
3.2 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้น ตามคำแนะนำ	128	61.0
3.3 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ	128	61.0
4. การป้องกันกำจัดโรคใบปืนเหลือง		
4.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามคำแนะนำ	150	71.4
4.2 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้น ตามคำแนะนำ	148	70.5
4.3 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามอัตราที่แนะนำ	148	70.5

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

n = 210

ประเภทของสารเคมีที่ระบุตาม GAP	จำนวนผู้ใช้ (คน)	ร้อยละ
5. การป้องกันกำจัดโรคในจุด หรือในข้อถาก		
5.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ	144	68.6
5.2 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ	144	68.6
5.3 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามอัตราที่แนะนำ	144	68.6
6. การป้องกันกำจัดโรคเน่า		
6.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ	208	99.0
6.2 ไม่ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ติดต่อกันเกิน 2 ครั้ง	99	47.1

จากตารางที่ 4.5 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้มของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

การป้องกันกำจัดโรคเน่าด้วยการยอกออกหรือโรกออกหรือโรกเน่าเข้าไส้ พบร่วมกันมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 68.6) มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ เท่ากัน

การป้องกันกำจัดโรคออกสนิมหรือจุดสนิม พบร่วมกันมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 28.6 และ 25.7) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ และ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ ตามลำดับ และเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 8.1 6.1 และ 2.6) ใช้น้ำประปาหรือน้ำพรมคลอรีนรดกลัวยไม้ ใช้น้ำพรมคลอรีนอัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 400ลิตรรดกลัวยไม้ และใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ ตามลำดับ

การป้องกันกำจัดโรคเกรสรด พบร่วมกันมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 61.0) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ เท่ากัน

การป้องกันกำจัดโรคในปืนเหลือง พบร่วมกันมากกว่าสิบครึ่ง (ร้อยละ 71.4 70.5 และ 70.5) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามอัตราที่แนะนำ ตามลำดับ

การป้องกันกำจัดโรคในจุด หรือในจีกกลาง พนว่า เกษตรกรรมมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 68.6) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามอัตราที่แนะนำ เท่ากัน

การป้องกันกำจัดโรคเน่า พนว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.0) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ และเกษตรกรเกินหนึ่งในสาม (ร้อยละ 47.1) ไม่ใช้สารเคมีตามคำแนะนำติดต่อ กันเกิน 2 ครั้ง

ตารางที่ 4.6 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล่าวไม้ของเกษตรกร

n = 210

ประเภทของสารเคมีที่ระบุตาม GAP	จำนวนผู้ใช้ (คน)	ร้อยละ
1. การป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟ		
1.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ	210	100.0
1.2 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ	209	99.5
1.3 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามอัตราที่แนะนำ	209	99.5
2. การป้องกันกำจัดแมลงบัวกล้วยไม้		
2.1 ตามพื้นดินหรือวัสดุปลูกซึ่งหากแก่การกำจัดใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง ตามคำแนะนำ	210	100.0
2.2 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ	210	100.0
2.3 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามอัตราที่แนะนำ	210	100.0
3. การป้องกันกำจัดหนอนกระทุ้ก		
3.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ	176	83.8
3.2 ใช้สารเคมี ป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ	176	83.8
3.3 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ตามอัตราที่แนะนำ	176	83.8
4. การป้องกันกำจัดหนอนกระทุกหอน		
4.1 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ	47	22.4
4.2 ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ	47	22.4

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลั่วไนของเกษตรกร ในจังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า

การป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟ พบร้า เกษตรกรทุกคน (ร้อยละ 100.0) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ และเกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.5) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ

การป้องกันกำจัดแมลงบัวกลั่วไน พบร้า เกษตรกรทุกคน (ร้อยละ 100.0) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ และเกษตรกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.5) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ

การป้องกันกำจัดหนอนกระทุกพัก พบร้า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.8) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และ ใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

การป้องกันกำจัดหนอนกระทุกหอม พบร้า เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในห้า (ร้อยละ 22.4) ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ และ ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามอัตราที่แนะนำ

3.2 เปรียบเทียบการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลั่วไน ของเกษตรกร เนื่องจากการวิเคราะห์การใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและแมลง ในแต่ละชนิดอาจไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำร้อยละของผู้ใช้สารเคมีเพื่อป้องกันกำจัดโรคและแมลงกลั่วไนแต่ละชนิด มาแสดงในตารางเดียวกัน เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความเหมือนหรือความแตกต่างของการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและแมลง ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับ
กล้วยไม้ของเกษตรกร

n = 210

การป้องกันกำจัด	ร้อยละของผู้ใช้สารเคมี		
	ตามคำแนะนำ	ที่มีความเข้มข้นตาม คำแนะนำ	ตามอัตราที่แนะนำ
โรค			
1. เน่าดำ	68.6	68.6	68.6
2. คอกสินิม	28.6	25.7	28.6
3. เกสรดำ	61.0	61.0	61.0
4. ใบเป็นเหลือง	71.4	70.5	70.5
5. ใบขาด	68.6	68.6	68.6
6. เน่า	99.0	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
แมลง			
1. เพลี้ยไฟ	100.0	99.5	99.5
2. แมลงบวกล้วยไม้	100.0	100.0	100.0
3. หนอนกระทุก	83.8	83.8	83.8
4. หนอนกระทุกหอม	22.4	ไม่มีข้อมูล	22.4

จากตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกล้วยไม้
ตามระบบ GAP ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

1. เปรียบเทียบการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและ แมลงศัตรูกล้วยไม้ ระหว่าง
การใช้สารเคมีตามคำแนะนำ การใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและการใช้สารเคมีตาม
อัตราที่แนะนำ (เปรียบเทียบในแนวนอน) พบร่วม ร้อยละของผู้ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ร้อยละ
ของผู้ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและร้อยละของผู้ใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ มี
แนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ ส่วนใหญ่จะเท่ากัน แต่มีแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ได้แก่ การใช้
สารเคมีป้องกันกำจัดโรคคอกสินิมที่ร้อยละของผู้ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำอยกว่า
ร้อยละของผู้ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ และร้อยละของผู้ใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ และการใช้
สารเคมีป้องกันกำจัดโรคใบเป็นเหลืองและเพลี้ยไฟ ผู้ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและ
ผู้ใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ น้อยกว่าร้อยละของผู้ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ เพียงเล็กน้อย แสดง

ว่า การใช้สารเคมีตามคำแนะนำ การใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและการใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ เกยตกรผู้ผลิตกล่าวไว้ไม่มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ มีแนวโน้มที่จะใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและใช้ตามอัตราที่แนะนำ

2. เปรียบเทียบการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและ แมลงศัตรูกลัวไว้ไม่ในแต่ละชนิด (เปรียบเทียบในแนวดิ่ง) เนื่องจากการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ การใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและการใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ เกยตกรผู้ผลิตกล่าวไว้ไม่มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ มีแนวโน้มที่จะใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและใช้ตามอัตราที่แนะนำ ดังนั้น การแปลผลการเปรียบเทียบการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชในแต่ละชนิด จึงเปรียบเทียบเฉพาะการใช้สารเคมีตามคำแนะนำเท่านั้น

การใช้สารเคมีตามคำแนะนำเพื่อป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช มีความแตกต่างกันอย่างหลักหลาย โดยเกยตกรทุกคน (ร้อยละ 100.0) มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำเพื่อป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟและแมลงบวกกลัวไว้ไม่ เกยตกรเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.0) มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำเพื่อป้องกันกำจัดโรคเน่า และเกยตกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.8 และ 71.4) มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำเพื่อป้องกันกำจัดหนอนกระทุกภักและโรคปืนเหลือง ตามลำดับ เกยตรส่องในสาม (ร้อยละ 68.6 68.6 และ 61.0) มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำเพื่อป้องกันกำจัดโรคเน่าคำ โรคใบจุดและโรคเกรสรคำ ตามลำดับ เกยตกรหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 28.6 และ 22.4) มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำเพื่อป้องกันกำจัดโรคคอกสนิมและหนอนกระทุ่ยอม ตามลำดับ

3.3 เหตุผลที่เกยตกรไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตามระบบ GAP

สำหรับกลัวไว้จากการสัมภาษณ์เกยตกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตามระบบ GAP สำหรับกลัวไว้ไม่พบว่า มีสารเคมีบางชนิดที่เกยตกรไม่ใช้ โดยเกยตกรให้เหตุผลดังรายละเอียดในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 เหตุผลที่เกยตบรรกรไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตามระบบ GAP สำหรับกลั่วไม้

n = 210

เหตุผล*	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีสารอื่นที่ใช้อัญเชิญแล้ว	137	65.2
ไม่เคยพบโรคและแมลงศัตรูกลั่วไม้ระบาด	87	41.4
ยุ่งยากในการใช้สารเคมี	39	18.6
ไม่สะดวกในการใช้สารเคมี	25	11.9
ไม่แน่ใจว่าสารเคมีบางชนิดใช้ได้ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลั่วไม้	17	8.1
ไม่มีความรู้ในการใช้สารเคมีบางชนิด	12	5.7

หมายเหตุ * หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.8 ในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลั่วไม้พบว่า มีสารเคมีบางชนิดที่เกยตบรรกรไม่ใช้ โดยเกยตบรรกรประมาณสองในสาม (ร้อยละ 65.2) ให้เหตุผลว่า มีสารอื่นที่ใช้อัญเชิญแล้ว เกยตบรรกรมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 41.4) ไม่เคยพบโรคและแมลงศัตรูกลั่วไม้ระบาด และเกยตบรรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 18.6 11.9 8.1 และ 5.7) ให้เหตุผลว่า ยุ่งยากในการใช้สารเคมี ไม่สะดวกในการใช้สารเคมี ไม่แน่ใจว่าสารเคมีบางชนิดใช้ได้ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลั่วไม้และ ไม่มีความรู้ในการใช้สารเคมีบางชนิด

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกยตบรรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลั่วไม้

4.1. ปัญหาของเกยตบรรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตามระบบ GAP สำหรับกลั่วไม้ จากการสัมภาษณ์เกยตบรรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบเกยตบรรกรดีที่เหมาะสม เกยตบรรบุนุ่ว่า มีปัญหาในเรื่องต่างๆ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ปัญหาของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้

n = 210

ปัญหา *	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงที่จำหน่ายตามร้านค้า มีราคาสูงเกินจริง	164	78.1
สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงของบางบริษัท มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานตามกรมวิชาการเกษตรกำหนด ไว้	56	26.7
สารเคมีบางชนิดสามารถป้องกันกำจัดโรคและแมลงได้ แต่ ไม่ได้กำหนดอยู่ในระบบ GAP	31	14.8

หมายเหตุ * หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.9 ปัญหาของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้ พนว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.1) ประสบปัญหานี้เรื่องราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงที่จำหน่ายตามร้านค้า มีราคาสูงเกินความเป็นจริง เกษตรกรมากกว่านึ่งในสี่ (ร้อยละ 26.7) มีปัญหานี้เรื่องสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงของบางบริษัท มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานตามกรมวิชาการเกษตรกำหนด ไว้ และเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 14.8) มีปัญหานี้เรื่องสารเคมีบางชนิดสามารถป้องกันกำจัดโรคและแมลงได้ แต่ไม่ได้กำหนดอยู่ในระบบ GAP

4.2 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้ จากการสัมภาษณ์เกษตรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตามระบบ GAP สำหรับกลุ่มไม้ เกษตรกรให้ข้อเสนอแนะดังรายละเอียดในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ข้อเสนอแนะของเกย์ตระกรในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลวิ่ยไม้

n = 210

ข้อเสนอแนะ*	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เกย์ตระผู้ผลิตกลวิ่ยไม้ควรรวมตัวเพื่อต่อรองราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงกับบริษัทขายส่ง	161	76.7
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเพิ่มรายชื่อสารเคมีบางชนิดที่สามารถป้องกันกำจัดโรคและแมลงใน GAP	39	18.6
3. หน่วยงานของรัฐ ควรเข้ามาช่วยในการควบคุมมาตรฐานของสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง	32	15.2
4. เกย์ตระผู้ผลิตกลวิ่ยไม้ควรใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช ควบคู่กับสารชีวภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิต	24	11.4
5. สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงที่นำเข้ามานอกประเทศ คุณภาพไม่ได้มาตรฐานเหมือนนำเข้าจากยุโรป	9	4.3

หมายเหตุ * หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.9 ข้อเสนอแนะของเกย์ตระกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกลวิ่ยไม้ มีดังนี้ เกย์ตระกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.7) เสนอแนะว่า เกย์ตระผู้ผลิตกลวิ่ยไม้ควรรวมตัวเพื่อต่อรองราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงกับบริษัทขายส่ง เกย์ตระกรประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 18.6 และ 15.2) เสนอแนะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มรายชื่อสารเคมีบางชนิดที่สามารถป้องกันกำจัดโรคและแมลงใน GAP และ หน่วยงานของรัฐ ควรเข้ามาช่วยในการควบคุมมาตรฐานของสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตามลำดับเกย์ตระกรมากกว่าหนึ่งในสิบ ส่วนน้อย (ร้อยละ 11.4) เสนอแนะว่า เกย์ตระผู้ผลิตกลวิ่ยไม้ควรใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช ควบคู่กับสารชีวภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิต และเกย์ตระกรส่วนน้อย (ร้อยละ 4.3) ระบุว่า สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงที่นำเข้ามานอกประเทศ คุณภาพไม่ได้มาตรฐานเหมือนนำเข้าจากยุโรป ตามลำดับ